

Ministeriet er et særligt Organ for Landbruget. Dette har i alt Fald Flertallet i Udvalget været paa det rene med, og man har derfor foreslaaet, at der i Lovforslagets Tekst udtrykkelig skulde nævnes, at det var et Landvæsen departement, der oprettedes, hvor saa de Sager formentes henlagte, som nu høre under det saakaldte Landvæsenkontor og under det saakaldte Matrifulskontor. Paa Udvalgets Flertals Begne tillader jeg mig derfor at anmode det høje Ting om at stemme for det Endringsforslag, Flertallet har stillet. Jeg skal ikke komme ind paa at udtale mig om de to Mindretals Stilling i denne Sag; der vil sikkert, i alt Fald fra det enes Side, blive udtalt vedkommende Mindretals Mening. Jeg skal nøjes med at henholde mig til, hvad jeg her har sagt; jeg haaber, at det maa staa nogenlunde klart for det høje Ting, at der trænges til en forøget Arbejdsstyrke i Ministeriet, og jeg haaber, at det maa være klart for Flertallet i det høje Ting, at den heldigste Forøgelse er den, at der i Indenrigsministeriet kommer et virkelig Landvæsen departement. Jeg skal hermed anbefale Sagen til det høje Tings Velvilje.

Brandes: Jeg skal tillade mig at tage Ordet paa et af de Mindretals Begne, som har udtalt sig her i Betænkningen. Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at dette Forslag allerede flere Gange havde været til Behandling her i Tinget, og han mindede om de tidligere Forhandlinger i den Anledning. Den ærede Ordfører har sagt i Betænkningen og har gentaget det her i Dag, at der fra forskellige Sider den Gang vises Velvilje imod Forslaget og Sympati for den Forøgelse af Arbejdsstyrken, som Forslaget forlanger. Jeg tror, den ærede Ordfører har hørt eller læst de Forhandlinger, der den Gang førtes, med et noget ensidigt Syn. Han har ikke lagt Mærke til, at der ogsaa fra forskellige Sider her i Salen ytrede megen Tvivl, om det virkelig var nødvendigt eller rimeligt i Djebløkket at forøge det ministerielle Budget paa den Maade, der her forlanges. Jeg forstaar meget godt, at den ærede Ordfører hovedsagelig dvælede ved den saglige Side af denne Sag, skønt jeg tror, at den ogsaa har en politisk Side, og jeg skal til en Begyndelse følge ham paa dette Omraade. Den ærede Ordfører kom altsaa ind paa, at Ministeren har Ret, naar han erklærer, at Ministeriet er overbebyrdet, og forlanger ny Kræfter. Jeg kan ikke sige, at dette paa nogen Maade er bevist, ej heller ved de statistiske Data, som foreligger i Betænkningen, og som den ærede Ordfører har

gentaget heri Tinget. Det afgørende bliver dette, om der fra Begyndelsen af med de Arbejdskræfter, der være i Ministeriet, ikke var til en vis Grad Overflod paa Kræfter over for de Sager, der skulde behandles. At disse Sagers Tal er blevet forøget i Tidernes Løb, er sikkert, men ingen ved jo med nogen absolut Visshed, om ikke de Embedsmænd, der f. Eks. for ti Aar siden behandlede de Sager i Ministeriet, hvis Antal nu nævnes heri Betænkningen, ikke havde Mulighed for at tage sig Livet og Arbejdet i Kontorerne ret let. Her i Folketinget, overhovedet i den offentlige Bevidsthed, har der været den Mening om Embedsmændene i de ministerielle Kontorer, at en virkelig Overbebyrdelse ikke finder Sted, og at Arbejdet der ofte gaar temmelig let fra Haanden og ikke kræver en Mands hele Tid. Hvad man al Tid har kunnet anføre over for en Betragtning i modsat Retning, er, at de Embedsmænd, her omtales, næsten alle have fundet Tid til andet Erhverv ved Siden af. Det gaar saa vidt, at i selve den Skrivelse, som foreligger fra Indenrigsministeren til Svar paa Udvalgets Spørgsmaal, nævner Ministeren selv, at de Assistenten, han benytter, have andet Arbejde ved Siden af. Naar man derimod hører den ærede Ordfører tale, skulde man tro, at de havde saa meget Arbejde om Formiddagen paa Kontoret og saa meget Aftenarbejde hjemme i Kontorets Tjeneste, at de slet ikke havde Tid til andet Arbejde. Smidlertid nævner Ministeren selv, at Ministeriet er nødt til at tillade dem Arbejde ved Siden af, og begrunder nu hyderligere denne Indrømmelse — en Indrømmelse, jeg for Resten ikke kan forstå, thi den ærede Minister har jo egentlig ikke noget at tillade i den Retning, en Mand har jo Lov til at have andet Arbejde, selv om han sidder i et ministerielt Kontor — ved at sige, at deres Uddannelse bliver mere alsidig. Han er bange for, at hvis man skal indskrænke denne Benyttelse af deres Tid, ved at give dem mere Løn, for at de kunne hellige sig til Kontortjenesten, at saa deres Uddannelse vil blive mere ensidig, og det kan den ærede Minister efter sine Udtalelser ikke ønske. Jeg kan altsaa ikke ret begribe, at der for Djebløkket foreligger noget Bevismateriale, hvoraf det er slaaet fast, at der finder Overbebyrdelse Sted i Ministeriet. Samtidig med, at vi her skulde gaa til dette Forslags Fremme, som det jo lader til, udtales det i Flertallets Betænkning og andetsteds, at den ny Patentlov i Virkeligheden indskrænker Ministeriets Arbejde. Den ærede Ordfører nævnedes selv, at han mente, at en Assistent og en Skriver